Romancer og Sange

MED PIANO

componerede af

Joseph Glæser

Forlæggernes Eiendom

KJÖBENHAVN.

Paa Horneman & Erslevs Forlag.

(Emil Erslev.)

C. M. Tegner's lith. Inst.

VUGGESANG.

FADERENS SANG.

Andante con moto.

Joseph Glæser.

SANG.

PIANO.

p

V. 1. Mo - de - ren ved Vug - gen
V. 2. Til det blø - de Lei - e,

1. sid - der hos den Lil - le, Vug - gen gaaer saa jevnt og godt, Bar - net er saa
2. me - dens Vug - gen gyn - ger, som op til sin Mo - ders Bryst, sig den Lil - le

1. stil - le. Og, som Mor - gen - dug - gen kvæ - ger Blomstens fi - ne Knop,
2. klyn - ger. Ro er Barnets Ei - e, mens det hvi - ler sødt og tyst;

1. styr - kes Bar - nets spæ - de Krop ved den sø - de Hvi - le.
2. der - for Mo - de - ren med Lyst ved dens Vug - ge syn - ger:

pp

MODERENS SANG.

Andante con moto.

V.1. O, i Søv_nen dy_sset er du nu, du Kjæ_ _re; i dens fag_re Drøm_meland er det godt at væ_re. En_ge_len, som ky_sset har din lil_le, rø_de Mund, vil i den_ne stil_ _le Stund Drøm_me_sprog dig læ_re.

V. 2. Drøm saa, at du i _ _ ler til mit Mo _ der _ hjer _ _ te, og for _ tæl mig, om du kan, hvad Guds En _ gle lær _ te! O, du vaag _ ner, smi _ ler, aab _ ner Øi _ e, aab _ ner Mund! Ak, hvor sød var vist din Blund! Hvil nu ved mit Hjer _ te! (Bernh. Kokk.)

Fine.

ROMANCE.

FREDERIKSBERG.

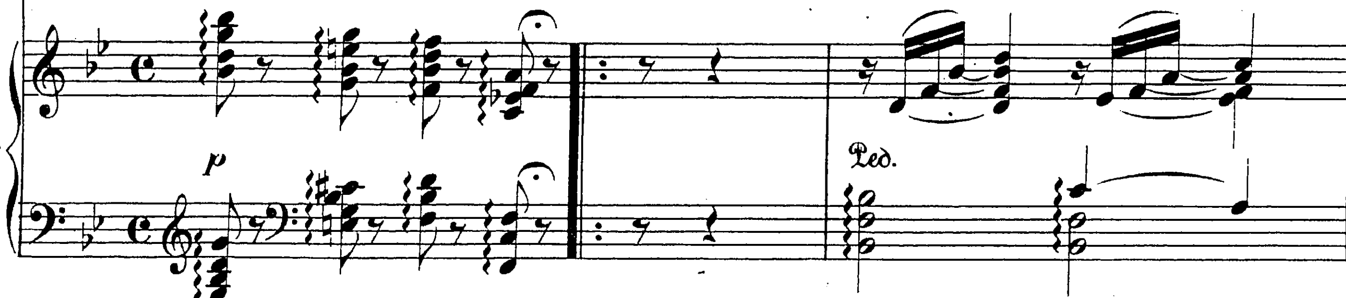
Andante.

SANG.

V. 1. Den rø - de Sol gaaer ned bag gyld - ne
V. 2. O elsk - te Barn - - doms - egn! hvor man - gen
V. 3. Jeg sang min Sorg i Aft - nens dunk - le

PIANO.

V.4.

Nu er jeg her! nu atter her jeg staaer,
Fòr første Gang igjen i tretten Aar,
En Hytte jeg af Dine Grene bygger.
Min Graad, min Ild forvandler sig til Ord.
Jeg veed, at her min Sanggudinde boer
Bag Valnød=og Kastanietræets Skygger.

V.5.

Kom, I Velsignede, kom elskte Børn!
Med Eder vil jeg staae for Rosens Tjørn
Og dvæle ved ethvert ærværdigt Minde.
End er jeg Barn og glæder mig, som I!
Den skjønne Phantasi er ei forbi;
O nei, med Døden skal den først forsvinde!

V.6.

End Ingen af Jer dette Digt forstaaer;
Men naar som Olding jeg med Sølverhaar
Min sidste Trøst ved Eders Arne finder,
Skal hver af Eder læse mig en Sang
Og jeg skal smile stoltelig, hver Gang
En Taare lister sig ad Eders Kinder.

V.7.

Men har alt Søvnens Broder venligt lukt
Den kjære Faders Øie, Flammen slukt,
Og hviler han med Moder hist i Haven;
Da skal I Alle læse Digtet der
En Sommerqvel, naar hvide Maaneskjær
Med sine Alfevinger dækker Graven.

A. Oehlenschläger.